

คำวินิจฉัยของ นายสุวิทย์ ชีรพงษ์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๓๑/๒๕๔๖

วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๔๖

เรื่อง คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ขอให้วินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๕ ว่า นายรักเกียรติ สุขณะ งจใจยืนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และ เอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปอกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบหรือไม่

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติยืนคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญว่า

ข้อ ๑ ด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ บัญญัติว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองดังต่อไปนี้ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ต่อ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ทุกครั้งที่เข้ารับตำแหน่งหรือพ้นจากตำแหน่ง

(๑) นายกรัฐมนตรี

(๒) รัฐมนตรี

(๓) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

(๔) สมาชิกวุฒิสภา

(๕) ข้าราชการการเมืองอื่น

(๖) ผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นตามที่กฎหมายบัญญัติ” และมาตรา ๒๕๒ บัญญัติว่า “บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๒๕๑ ให้แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่จริงในวันที่ยื่นบัญชีดังกล่าว และต้องยื่นภายในกำหนดเวลา ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เป็นการเข้ารับตำแหน่ง ให้ยื่นภายในสามสิบวันนับแต่วันเข้ารับตำแหน่ง

(๒) ในกรณีที่เป็นการพ้นจากตำแหน่ง ให้ยื่นภายในสามสิบวันนับแต่วันพ้นจากตำแหน่ง

(๓) ในกรณีที่บุคคลตามมาตรา ๒๕๑ ซึ่งได้ยื่นบัญชีไว้แล้ว ตายในระหว่างดำรงตำแหน่งหรือ ก่อนยื่นบัญชีหลังจากพ้นจากตำแหน่ง ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่ในวันที่ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นตาย ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้ดำรงตำแหน่งตาย

ผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองซึ่งพ้นจากตำแหน่ง นอกจากต้องยื่นบัญชีตาม (๒) แล้ว ให้มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินอีกครั้งหนึ่ง ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งดังกล่าวมาแล้ว เป็นเวลาหนึ่งปีด้วย”

ข้อ ๒ นายรักเกียรติ สุขชนะ ดำรงตำแหน่งทางการเมืองดังต่อไปนี้

๒.๑ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ในรัฐบาล พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ เป็นนายกรัฐมนตรี

๒.๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ในรัฐบาล นายชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรี และ

๒.๓ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ดังนั้น นายรักเกียรติ สุขชนะ จึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕๑ (๒) และ (๓) ซึ่งมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ภายในระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๒๕๒

ข้อ ๓ นายรักเกียรติ สุขชนะ ได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ในแต่ละตำแหน่งตามวาระ ๙ ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่ ๑ กรณีเข้ารับตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๔๐ (๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๕) ยื่นบัญชี ๑ วันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๐

ครั้งที่ ๒ กรณีเข้ารับตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่ง รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (รัฐบาล พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ นายกรัฐมนตรี) ซึ่งเข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๔๐ พ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ ยื่นบัญชี ๑ เป็นบัญชีเดียวกันเมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๐

ครั้งที่ ๓ กรณีเข้ารับตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข (รัฐบาล นายชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี) เมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ ยื่นบัญชี ๑ วันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๔๐

ครั้งที่ ๔ กรณีพ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๑ ยื่นบัญชี ๑ วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๑

ครั้งที่ ๕ กรณีพ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ครบหนึ่งปี เมื่อวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๑ ยื่นบัญชี ๑ วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๑

ครั้งที่ ๖ กรณีพ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ครบหนึ่งปี เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๒ ยื่นบัญชี ๑ วันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๔๒

ครั้งที่ ๓ กรณีพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๔๗ ยื่นบัญชี ๑ วันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๔๗

ครั้งที่ ๔ กรณีพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ครบหนึ่งปี เมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๔๘ ยื่นบัญชี ๑ วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๔๘

ข้อ ๔ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๔๘ เมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๔๘ มอนหมายให้คณะกรรมการไต่สวนกรณีนายรักเกียรติ สุขธนະ อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ถูกกล่าวหาว่าร่ำรวยผิดปกติ ดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินของนายรักเกียรติ สุขธนະ ที่ได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินไว้แล้วด้วย

ข้อ ๕ การตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินพบว่านายรักเกียรติ สุขธนະ ไม่แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินให้ถูกต้องตามความเป็นจริง ๔ กรณีดังนี้

๕.๑ ไม่แสดงรายการทรัพย์สินที่อยู่ในชื่อของตนเอง นางสุรากัญญา สุขธนະ คู่สมรส และนายสุวิชชา สุขธนະ บุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

๕.๒ ไม่แสดงรายการทรัพย์สิน (เงินฝากธนาคาร) ของตนเอง และ/หรือของ นางสุรากัญญา สุขธนະ คู่สมรส ที่อยู่ในชื่อของคนอื่น ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

๕.๓ ปกปิดทรัพย์สิน (ที่ดิน) ของตนเองโดยท่านิดกรรมอ้ำพรางโฉนดทิชครอบครองที่ดินไปอยู่ในชื่อของบุคคลอื่น

๕.๔ แสดงรายการหนี้สินเท็จ

ข้อ ๖ คณะกรรมการไต่สวนได้ให้นายรักเกียรติ สุขธนະ ชี้แจงข้อเท็จจริงกรณีไม่แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ให้ถูกต้องตามความเป็นจริงแล้ว

ข้อ ๗ คณะกรรมการไต่สวนพิจารณาแล้วเห็นว่า การที่นายรักเกียรติ สุขธนະ ไม่แสดงเงินฝากของตนเอง และ/หรือนางสุรากัญญา สุขธนະ ที่อยู่ในชื่อของบุคคลอื่น ซึ่งได้แก่นายพิมณุกร อุดรสถิตย์ น้องกรรยา นายจิรายุ จรัสเสถียร (ที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข (นายธีรวัฒน์ ศิริวนานันท์)) เรือครุฑัญง พัชราภรณ์ บุญยงค์ (น้องสะไภ้) และนางสุนทรี วิโรจน์เวชกัณฑ์ ซึ่งเป็นเงินจำนวนรวมกันในแต่ละช่วงเวลาของการยื่นบัญชี ๑ ตั้งแต่ ๑๗,๐๓๓,๕๘๓.๘๒ - ๔๐,๐๘๘,๒๔๒.๘๐ บาท นั้น นำเข้ามาเพื่อไม่ให้บุคคลอื่นรู้ถึงที่มาของเงินฝากดังกล่าว และการแสดงหนี้เงินกู้จากนายระวี อุ่นภัทร และนายไฟจิตร ก่ออมรมทรัพย์ รวมจำนวน ๒๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท

กิเพื่อมให้บุคคลอื่นและสาธารณะสนใจที่มาร่วมที่ดินในท้องที่จังหวัดอุดรธานี จังหวัดเลย และจังหวัดเชียงราย จำนวน ๓๗ แปลง เนื้อที่ ๕๗๐ ไร่ ๖๘ ตารางวา ที่เพิ่มขึ้นขณะดำเนินการที่ดิน รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีในรัฐบาล พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ เป็นนายกรัฐมนตรี รวมทั้งการดำเนินติดตามฯพรมโอนที่ดินในท้องที่อำเภอพาขوا จังหวัดเลย จำนวน ๓๕ แปลง เนื้อที่ ๘๙๔ ไร่ ๑ งาน ๓๗ ตารางวา ขายให้นายกิติ ชาตินับัญชาคร กิเพื่อปิดบังฯพรมมิให้บุคคลอื่นทราบถึงจำนวนทรัพย์สินที่แท้จริงของตนและเพื่อมิให้ทรัพย์สินของตนถูกยึดตกเป็นของแผ่นดิน หากมีกรณีต้องถูกตรวจสอบว่าตนร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติตั้งได้แสดงเหตุผลมาแล้วข้างต้น จึงเห็นว่านายรักเกียรติ สุขชนะ จงใจยืนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปักปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ

ข้อ ๘ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ได้พิจารณาผลการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินของนายรักเกียรติ สุขชนะ ในประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๔๕ เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๕ แล้วมีความเห็น ดังนี้

๘.๑ กรณีนายรักเกียรติ สุขชนะ ไม่แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ได้แก่ เงินฝากธนาคาร ในชื่อของตนเอง รวม ๗ บัญชี ยานพาหนะในชื่อของตนเอง และคู่สมรส จำนวน ๔ คน เงินลงทุนในห้างหุ้นส่วนจำกัด สุวิชาฟาร์ม ในชื่อของตนเอง คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะในการยืนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ กรณีเข้ารับตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี และกรณีเข้ารับตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

ที่ประชุมพิจารณาแล้ว มีมติเป็นเอกฉันท์ ด้วยคะแนนเสียง ๕ เสียง เท่ากับความเห็นของคณะกรรมการได้ต่อส่วน ว่า กรณีดังกล่าว ยังพังไม่ได้ว่า นายรักเกียรติ สุขชนะ จงใจยืนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปักปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ วรรคหนึ่ง

๘.๒ กรณีนายรักเกียรติ สุขชนะ ไม่แสดงรายการทรัพย์สิน ดังนี้

๘.๒.๑ กรณีเข้ารับตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ไม่แสดงรายการทรัพย์สินเงินฝากธนาคารของคู่สมรสที่อยู่ในชื่อของ นายพิษณุกร อุดรสถิตย์ จำนวน ๒ บัญชี เป็นเงิน ๑๗,๐๐๓,๕๘๓.๙๒ บาท

และแสดงรายการหนี้สินของตนว่าเป็นหนี้เงินกู้ นายระวี อุ่นภัทร และนายไพบูลย์ ก่ออมรทรัพย์ จำนวน ๒๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเท็จ

๘.๒.๒ กรณีเข้ารับตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ไม่แสดงรายการทรัพย์สินเงินฝากธนาคารของตนเอง และ/หรือของคู่สมรส ที่อยู่ในชื่อของ นายพิมณุกร และนายจิรายุ จรัสเสถียร รวม ๓ บัญชี เป็นเงิน ๒๐,๐๗๗,๘๖๓.๙๒ บาท และแสดงรายการหนี้สินของตนว่าเป็นหนี้เงินกู้ นายระวี อุ่นภัทร และนายไพบูลย์ ก่ออมรทรัพย์ จำนวน ๒๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเท็จ

๘.๒.๓ กรณีพ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข และกรณีพ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี แล้วหนึ่งปี ไม่แสดงรายการทรัพย์สินเงินฝากธนาคารของตนเองที่อยู่ในชื่อนายพิมณุกร อุดรสถิตย์ และนายจิรายุ จรัสเสถียร รวม ๒ บัญชี และบัตรเงินฝากธนาคารของคู่สมรส ที่อยู่ในชื่อของเรือตรีหพงษ์ พัชรากรณ์ บุญยงค์ และนางสุนทรี วิโรจน์เวชกัณฑ์ รวมเป็นเงิน ๔๐,๐๘๘,๒๕๒.๘๐ บาท

๘.๒.๔ กรณีพ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขแล้วหนึ่งปี ไม่แสดงรายการทรัพย์สินเงินฝากธนาคารของตนเอง ที่อยู่ในชื่อของ นายพิมณุกร อุดรสถิตย์ และนายจิรายุ จรัสเสถียร รวม ๒ บัญชี เป็นเงิน ๓๐,๖๔๖.๗๕ บาท และปกปิดไม่แสดงรายการทรัพย์สินที่ดินในท้องที่อำเภอพาขوا จังหวัดเลย จำนวน ๓๕ แปลง ราคา ๑๓,๒๗๕,๐๐๐ บาท ของตนเอง โดยทำนิติกรรมจำพรางโอนสิทธิครอบครองที่ดินดังกล่าวให้แก่นายกิติ ชาติบัญชากร

๘.๒.๕ กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งแล้วหนึ่งปี ในตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปกปิดไม่แสดงรายการทรัพย์สินที่ดินในท้องที่อำเภอพาขوا จังหวัดเลย จำนวน ๓๕ แปลง ราคา ๑๓,๒๗๕,๐๐๐ บาท ของตนเอง โดยทำนิติกรรมจำพรางโอนสิทธิครอบครองที่ดินดังกล่าวให้แก่นายกิติ ชาติบัญชากร

ที่ประชุมพิจารณาแล้ว มีมติเป็นเอกฉันท์ ด้วยคะแนนเสียง ๕ เสียง เห็นชอบตามความเห็นของคณะกรรมการไต่สวน ว่า กรณีตามข้อ ๘.๒ ข้างต้น นายรักเกียรติ สุขชนะ จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ให้เสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยข้าด ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕๕ และตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๕

จึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า นายรักเกียรติ สุขชนะ จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปอกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕๕ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔

นายรักเกียรติ สุขชนะ ผู้ถูกร้อง ชี้แจงว่า

ข้อ ๑ ผู้ถูกร้องได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง ประกอบด้วยตำแหน่งทางการเมือง ๓ ตำแหน่ง ในแต่ละตำแหน่งตามวาระรวม ๘ ครั้ง คือ

๑. ตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เข้ารับตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๐ (๑๗ พฤษภาคม ๒๕๓๙) พ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๔๓ ได้ยื่นบัญชี ๑

๑.๑ กรณีเข้ารับตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๔๐

๑.๒ กรณีพ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๔๓

๑.๓ กรณีพ้นจากตำแหน่งครบหนึ่งปี เมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๔๔

๒. ตำแหน่งรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี เข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๐ (๒๕ พฤษภาคม ๒๕๓๙) พ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๔๐ ได้ยื่นบัญชี ๑ ๓ ครั้ง คือ

๒.๑ กรณีเข้ารับตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๔๐

๒.๒ กรณีพ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๔๐

๒.๓ กรณีพ้นจากตำแหน่งครบหนึ่งปี เมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๔๑

๓. ตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๐ พ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๑ ได้ยื่นบัญชี ๑ ๓ ครั้ง คือ

๓.๑ กรณีเข้ารับตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๔๐

๓.๒ กรณีพ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๑

๓.๓ กรณีพ้นจากตำแหน่งครบหนึ่งปี เมื่อวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๔๒

ข้อ ๒ ผู้ร้องกล่าวหาว่า ผู้ถูกร้องจะยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปอกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบใน ๕ กรณีตามตำแหน่ง ทางการเมือง ดังนี้

๑. กรณีเข้ารับตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ไม่แสดงรายการทรัพย์สินเงินฝากธนาคารของคู่สมรสที่

อยู่ในชื่อของ นายพิษณุกร อุดรสถิตย์ จำนวน ๒ บัญชี รวมเป็นเงินจำนวน ๑๗,๐๐๓,๕๘๓.๘๒ บาท และแสดงรายการหนี้สินของตนว่าเป็นหนี้สินเงินกู้จาก นายระวี อุ่นภัทร และนายไพบูลย์ ก่ออมทรัพย์ เป็นเงินจำนวน ๒๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเท็จ

๒. กรณีเข้ารับตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ไม่แสดงรายการทรัพย์สิน เงินฝากธนาคารของตนเอง และหรือคู่สมรสที่อยู่ในชื่อของ นายพิษณุกร อุดรสถิตย์ และนายจิรายุ จรัสเสถียร รวม ๓ บัญชี รวมเป็นเงินจำนวน ๒๐,๐๗๗,๘๖๓.๘๒ บาท และแสดงรายการหนี้สินของตนว่าเป็นหนี้เงินกู้ นายระวี อุ่นภัทร และนายไพบูลย์ ก่ออมทรัพย์ เป็นเงินจำนวน ๒๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเท็จ

๓. กรณีพ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข และกรณีพ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ครบ ๑ ปี ไม่แสดงรายการทรัพย์สินเงินฝากธนาคารของตนเอง ที่มีอยู่ในชื่อนายพิษณุกร อุดรสถิตย์ และนายจิรายุ จรัสเสถียร รวม ๒ บัญชี และบัตรเงินฝากธนาคารของคู่สมรสที่อยู่ในชื่อของ เรือตรีหญิง พัชรากรณ์ บุญยงค์ และนางสุนทรี วีโรวนีเวชกัณฑ์ รวมเป็นเงินจำนวน ๔๐,๐๘๘,๒๔๒.๘๐ บาท

๔. กรณีพ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ครบ ๑ ปี ไม่แสดงรายการทรัพย์สินเงินฝากธนาคารของตนเองที่อยู่ในชื่อของ นายพิษณุกร อุดรสถิตย์ และนายจิรายุ จรัสเสถียร รวม ๒ บัญชี เป็นเงิน ๓๐,๖๔๖.๗๕ บาท และปกปิดไม่แสดงรายการทรัพย์สินที่ดิน ในท้องที่อำเภอพาหาร จังหวัดเลย จำนวน ๓๕ แปลง ราคา ๑๓,๒๗๕,๐๐๐ บาท ของตนเอง โดยทำนิติกรรมอำเภอโอนสิทธิครอบครองที่ดินดังกล่าวให้แก่นายกิติ ชาติบัญชากร

๕. กรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งครบ ๑ ปี ในตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปกปิดไม่แสดงรายการทรัพย์สินที่ดินในท้องที่อำเภอพาหาร จังหวัดเลย จำนวน ๓๕ แปลง ราคา ๑๓,๒๗๕,๐๐๐ บาทของตนเอง โดยทำนิติกรรมอำเภอโอนสิทธิการครอบครองที่ดินดังกล่าวให้แก่นายกิติ ชาติบัญชากร

ข้อ ๓ ผู้ร้องไม่มีอำนาจร้องขอต่อศาลรัฐธรรมนูญให้ผู้ถูกร้องพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองและห้ามมิให้ผู้ถูกร้องดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามมาตรา ๒๕๕ ของรัฐธรรมนูญ เพราะผู้ถูกร้องไม่อยู่ภายใต้บังคับของมาตรา ๒๕๕ ของรัฐธรรมนูญ และมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ เพราะในขณะที่ผู้ร้องได้ยื่นคำร้องขอต่อศาลรัฐธรรมนูญในเรื่องนี้ ผู้ถูกร้องไม่เป็น “ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง” ตามมาตรา ๒๕๕ และบทบัญญัติแห่งมาตรา ๒๕๕ และมาตรา ๒๕๕ ใช้ลงโทษทางการเมืองแก่ “ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง” เท่านั้น

ดังนั้น เมื่อผู้ถูกร้องไม่เป็นผู้ดำเนินการตามที่ได้ระบุไว้ในหมายเรียก จึงขาดออกค่าปรับความผิดของตัวบุคคลที่กระทำการผิด และขาดออกค่าปรับของไทยที่จะลงแก่ผู้กระทำการผิด ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจยื่นคำร้องนี้ต่อศาลรัฐธรรมนูญให้ลงโทษทางการเมืองแก่ผู้ถูกร้องได้

ข้อ ๔ ผู้ถูกร้อง “ไม่ใจ” ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปักปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ โดยการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สิน และเอกสารประกอบที่ถูกกล่าวหาตามคำร้องนี้ สามารถแบ่งออกได้เป็น ๒ ส่วน คือ การกระทำการของผู้ถูกร้อง และการกระทำการของคู่สมรสของผู้ถูกร้อง (นางสุรกัญญา สุขชนะ) ซึ่งการกระทำทั้งสองส่วนนั้น ผู้ถูกร้องไม่ได้แจ้งใจยื่นบัญชีฯ ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปักปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ

ตามมาตรา ๒๕๕ ของรัฐธรรมนูญบัญญัติว่า “ใจ” หมายถึง “ใจ” เป็นเพียงเจตนาธรรมดा คือ ผู้ถูกร้องรู้ว่ามีทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวอยู่หรือไม่ เพียงผู้ถูกร้องรู้สำนึกในการกระทำก็พอแล้ว ไม่จำต้องมีเจตนาพิเศษเพื่อมุ่งประสงค์ต่อประโยชน์ที่มีชوبหรือมุ่งประสงค์เพื่อเตรียมการใช้อำนาจหน้าที่แสวงหาประโยชน์อันมิชอบ เพื่อปักปิดทรัพย์สินที่ได้มาโดยการทุจริตต่อหน้าที่ แม้คำว่า “ใจ” ไม่จำต้องประกอบด้วยเจตนาพิเศษ หรือมุ่งประสงค์เป็นพิเศษก็ตาม แต่การใช้คำว่า “ใจ” นำหน้าข้อความว่า “ยื่นบัญชีฯ ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปักปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ” นั้นย่อมมีความหมายว่า รัฐธรรมนูญประสงค์เน้นว่า ผู้ยื่นบัญชีฯ ต้องรู้สำนึกที่แน่นชัดพอสมควร และจำต้องมีพยานหลักฐานที่ชัดแจ้งหรือปราศจากข้อสงสัยอันสมควรแสดงในกรณีที่พยานหลักฐานยังไม่ชัดแจ้งหรือยังเป็นที่สงสัยอยู่ จึงไม่ควรวินิจฉัยให้เป็นผลร้ายแก่ผู้ถูกร้อง

ข้อ ๕ การสอบสวนของคณะกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงและผู้ร้องขัดต่อรัฐธรรมนูญ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กล่าวคือ

ผู้ร้องและคณะกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริง ได้ทำการไต่สวนผู้ถูกร้องในข้อกล่าวหาว่า ร่ำรวยผิดปกติตามคำสั่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ ๑/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๗ ผู้ร้องไม่เคยได้ส่วนผู้ถูกร้องในข้อหาว่า ใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบอันเป็นเท็จ หรือปักปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ แต่ในวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๔๙ ผู้ร้องได้มอบหมายให้คณะกรรมการไต่สวนฯ ทำการสรุปสำนวนสอบสวนว่า ผู้ถูกร้องใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบอันเป็นเท็จ หรือปักปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ โดยให้นำข้อมูลข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่ได้จากการไต่สวนข้อเท็จจริง

กรณีถูกกล่าวหาว่าร่วมพิดปลดปิดไปประกอบการพิจารณาตราชื่อสอบความถูกต้อง และความมีอยู่จริงของทรัพย์สิน แล้วนำเสนอให้ผู้ร้องพิจารณา

ดังนั้น ในการสรุปสำนวนและยื่นคำร้องของผู้ร้องในกรณีนี้ จึงยังไม่มีการสอบสวนโดยการแจ้งข้อกล่าวหาต่อผู้ถูกร้อง และผู้ถูกร้องยังไม่ได้ชี้แจงและแก้ข้อกล่าวหาตามสิทธิของผู้ถูกร้องอันเป็นการบัดต่อหลักใช้สิทธิต่อสืคดีของผู้ถูกกล่าวหา ตามสิทธิขั้นพื้นฐาน หลักการรับฟังความจากทุกฝ่ายถือเป็นหลักความยุติธรรมตามธรรมชาติที่ได้รับการรับรองตามรัฐธรรมนูญและตามสิทธิมนุษยชน

ดังนั้น การลงมติของผู้ร้องว่า ผู้ถูกร้องจะใช้บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามมาตรา ๒๕๕ ตามคำร้องนี้ เป็นคำร้องที่ไม่มีการไตร่สานข้อเท็จจริงโดยชอบ และยังไม่มีการชี้แจงข้อกล่าวหาของผู้ถูกร้องโดยชอบ จึงเป็นคำร้องที่ไม่ชอบ ศาลรัฐธรรมนูญไม่อาจอนุญาติให้

ข้อ ๖ เหตุที่คู่สมรสซึ่งเป็นผู้จัดทำบัญชีฯ ไม่ได้แสดงรายการทรัพย์สินที่ฝากไว้ในชื่อของบุคคลอื่น เนื่องจากในขณะนั้นทบัญชีตัวรัฐธรรมนูญเกี่ยวกับการแจ้งบัญชีทรัพย์สินมีความไม่แน่ชัดและมีปัญหาการตีความได้หลายแห่งหลายมุม อีกทั้งตามแบบฟอร์มแจ้งรายการทรัพย์สินของคณะกรรมการป.ป.ช. และของผู้ร้อง ไม่มีรายละเอียดว่าจะต้องแจ้งแสดงรายการทรัพย์สินในชื่อของบุคคลอื่นด้วยตามมาตรา ๒๕๑ บัญชีเพียงแต่ว่า ให้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบของผู้ดำเนินการเมือง คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ และไม่บัญชีตัวว่า จะต้องแสดงรายการทรัพย์สินในชื่อของบุคคลอื่นด้วย คู่สมรสจึงไม่ได้แสดงรายการทรัพย์สินในชื่อของบุคคลอื่นในบัญชีฯ ประกอบการเป็นปฏิปักษ์ระหว่างคู่สมรสด้วย จึงเป็นการปกปิด และไม่แจ้งรายการทรัพย์สินตามที่ผู้ร้องกล่าว แต่ไม่ใช่เกิดจากการจงใจของคู่สมรสและผู้ถูกร้อง เป็นปัญหาการตีความใช้กฎหมาย และการขาดความรู้ในการใช้กฎหมายของผู้ถูกร้องและคู่สมรส

เพราะฉะนั้น ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย ยกคำร้องของผู้ร้องในทุกกรณีที่กล่าวว่า ผู้ถูกร้องจะใช้บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ

พิเคราะห์แล้ว ข้อเท็จจริงพึงได้ว่า นายรักเกียรติ สุขชนะ ผู้ถูกร้อง เป็นผู้ดำเนินการเมืองตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ ได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อคณะกรรมการป.ป.ช. ผู้ร้องรวม ๒ ครั้ง

ผู้ร้องอ้างว่าได้ตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินตามที่ผู้ถูกร้องได้แสดงไว้ในบัญชีฯ พนว่า ผู้ถูกร้องจะใช้แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ดังนี้

๑. กรณีเข้ารับตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรณีเข้ารับตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ไม่แสดงรายการทรัพย์สินเงินฝากธนาคารของคู่สมรสที่อยู่ในชื่อของนายพิษณุกร อุดรสถิตย์ จำนวน ๒ บัญชี เป็นเงิน ๑๗,๐๐๗,๕๘๓.๘๒ บาท และแสดงรายการหนี้สินของตนว่าเป็นหนี้เงินกู้ นายระวี อุ่นภัทร และนายไฟจิตร ก่ออมทรัพย์ จำนวน ๒๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท อันเป็นเท็จ

๒. กรณีเข้ารับตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ไม่แสดงรายการทรัพย์สินเงินฝากธนาคารของตนเอง และ/หรือของคู่สมรส ที่อยู่ในชื่อของ นายพิษณุกร และนายจิรายุ จรัสเสถียร รวม ๓ บัญชี เป็นเงิน ๒๐,๐๗๗,๘๖๓.๘๒ บาท และแสดงรายการหนี้สินของตนว่าเป็นหนี้เงินกู้ นายระวี อุ่นภัทร และนายไฟจิตร ก่ออมทรัพย์ จำนวน ๒๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท อันเป็นเท็จ

๓. กรณีพ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข และกรณีพ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี แล้วหนึ่งปี ไม่แสดงรายการทรัพย์สินเงินฝากธนาคารของตนเอง ที่อยู่ในชื่อนายพิษณุกร อุดรสถิตย์ และนายจิรายุ จรัสเสถียร รวม ๒ บัญชี และบัตรเงินฝากธนาคารของคู่สมรส ที่อยู่ในชื่อของเรือตรีหลุง พัชรากรณ์ บุญยงค์ และนางสุนทรี วิโรจน์เวชภัณฑ์ รวมเป็นเงิน ๔๐,๐๘๘,๒๔๒.๘๐ บาท

๔. กรณีพ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขแล้วหนึ่งปี ไม่แสดงรายการทรัพย์สินเงินฝากธนาคารของตนเอง ที่อยู่ในชื่อของ นายพิษณุกร อุดรสถิตย์ และนายจิรายุ จรัสเสถียร รวม ๒ บัญชี เป็นเงิน ๓๐,๖๔๖.๗๕ บาท และปกปิดไม่แสดงรายการทรัพย์สินที่ดินในท้องที่อำเภอพาหาร จังหวัดเลย จำนวน ๓๕ แปลง ราคา ๑๓,๒๗๕,๐๐๐ บาท ของตนเอง โดยทำนิติกรรมอำเภอพาหารโอนสิทธิครอบครองที่ดินดังกล่าวให้แก่นายกิติ ชาติบัญชากร

๕. กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งแล้วหนึ่งปี ในตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปกปิดไม่แสดงรายการทรัพย์สินที่ดินที่ดินในท้องที่อำเภอพาหาร จังหวัดเลย จำนวน ๓๕ แปลง ราคา ๑๓,๒๗๕,๐๐๐ บาท ของตนเอง โดยทำนิติกรรมอำเภอพาหารโอนสิทธิครอบครองที่ดินดังกล่าวให้แก่นายกิติ ชาติบัญชากร

ทั้งนี้ ผู้ถูกร้องชี้แจงโดยสรุปว่า

ข้อ ๑ ผู้ร้องไม่มีอำนาจร้องขอต่อศาลรัฐธรรมนูญให้ผู้ถูกร้องพ้นจากตำแหน่งทางการเมือง และห้ามมิให้ผู้ถูกร้องดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้ เพราะในขณะที่ผู้ร้องได้ยื่นคำร้องขอต่อศาลรัฐธรรมนูญในเรื่องนี้ ผู้ถูกร้องไม่เป็น “ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง” ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ แล้ว ดังนั้น ผู้ถูกร้องจึงไม่อยู่ภายใต้บังคับของมาตรา ๒๕๕

ข้อ ๒ ผู้ถูกร้อง “ไม่จริงใจ” ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปักปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ

ข้อ ๓ การสอบสวนของคณะกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงและของผู้ร้องขัดต่อรัฐธรรมนูญ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ข้อ ๔ เหตุที่คู่สมรสซึ่งเป็นผู้จัดทำบัญชีฯ ไม่ได้แสดงรายการทรัพย์สินที่ฝากไว้ในชื่อของบุคคลอื่น เพื่าระรับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ บัญญัติเพียงแต่ว่า ให้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะและไม่ได้บัญญัติว่าจะต้องแสดงรายการทรัพย์สินในชื่อของบุคคลอื่นด้วย คู่สมรสจึงไม่ได้แสดงรายการทรัพย์สิน ในชื่อของบุคคลอื่นในบัญชีฯ

พิจารณาแล้ว ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า ผู้ถูกร้องจะยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปักปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ รวม ๓ กรณี คือ

กรณีที่หนึ่ง ไม่แสดงรายการทรัพย์สิน (เงินฝากธนาคาร) ของตนเอง และ/หรือ คู่สมรสที่อยู่ในชื่อของบุคคลอื่น

กรณีที่สอง ปักปิดทรัพย์สิน (ที่ดิน จำนวน ๓๕ แปลง) ของตนเอง โดยทำนิติกรรมอำเภอ โอนสิทธิครอบครองไปอยู่ในชื่อของบุคคลอื่น

กรณีที่สาม แสดงรายการหนี้สินเท็จ จำนวน ๒๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท

ปัญหาที่ศาลรัฐธรรมนูญจะต้องวินิจฉัยในเบื้องต้นว่า ผู้ถูกร้องอยู่ภายใต้บังคับของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๔ หรือไม่ เนื่องจากในขณะที่ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ถูกร้องไม่ได้เป็น “ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง” แล้ว

เห็นว่ารัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ บัญญัติถึงผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองว่ามีตำแหน่งใดบ้างที่มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินฯ ได้แก่ (๑) นายกรัฐมนตรี (๒) รัฐมนตรี (๓) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (๔) สมาชิกวุฒิสภา (๕) ข้าราชการการเมืองอื่น (๖) ผู้บริหารห้องคืน และสมาชิกสภาพห้องคืนตามที่กฎหมายบัญญัติ ส่วนมาตรา ๒๕๒ บัญญัติว่า ผู้มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีฯ ตามมาตรา ๒๕๑ จะต้องยื่นบัญชีฯ เมื่อได้ คือ อนุมาตรา (๑) ยื่นเมื่อเข้ารับตำแหน่ง อนุมาตรา (๒) ยื่นเมื่อพ้นจากตำแหน่ง และอนุมาตรา (๓) ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งได้ยื่นบัญชีไว้แล้วตายในระหว่างดำรงตำแหน่งหรือก่อนยื่นบัญชีหลังจากพ้นจากตำแหน่ง ก็เป็นหน้าที่ของทายาทหรือผู้จัดการมรดกที่

จะเป็นผู้ยื่นบัญชี ฯ ดังนั้นจะเห็นได้ว่าตามมาตรา ๒๕๒ อนุมาตรา (๒) และอนุมาตรา (๓) นั้น เป็นกรณีที่ใช้กับผู้ที่พ้นจากตำแหน่งแล้วเท่านั้น เพราะอนุมาตรา (๒) ใช้คำว่า “ในกรณีที่เป็นการ พ้นจากตำแหน่งให้ยื่นภายในสามสิบวันนับแต่วันพ้นจากตำแหน่ง” และอนุมาตรา (๓) ในกรณีที่ บุคคลตามมาตรา ๒๕๑ ซึ่งได้ยื่นบัญชีไว้แล้วต้าย ให้ทายาทรหรือผู้จัดการมรดกเป็นผู้ยื่น ทั้งสองกรณี เป็นกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งพ้นจากตำแหน่งแล้ว นอกจานั้น มาตรา ๒๕๒ วรรคสอง ยังบัญญัติว่า “ผู้ดำรงตำแหน่ง..... นอกจากต้องยื่นบัญชีตาม (๒) แล้ว ให้มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการ ทรัพย์สินและหนี้สินอีกรังหนึ่งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วเป็นเวลา หนึ่งปีด้วย” จึงเป็นที่ชัดเจนว่า ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามมาตรา ๒๕๑ นอกจากจะต้อง ยื่นบัญชี ฯ ขณะดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๒๕๒ (๑) แล้ว ยังจะต้องยื่นบัญชี ฯ อีก ๑ ครั้ง หลังจาก พ้นจากตำแหน่งแล้วตามอนุมาตรา (๒) (๓) และเมื่อพ้นจากตำแหน่งแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีตาม วรรคสองของมาตรา ๒๕๒ ด้วย ดังนั้น การที่มาตรา ๒๕๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ผู้ดำรงตำแหน่ง ทางการเมืองผู้ใดจะไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน..... หรือจะไม่ยื่นบัญชี..... ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริง.....” คำว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง” ในมาตรานี้หมายถึงบุคคลตามมาตรา ๒๕๑ ซึ่งมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชี ฯ ตามมาตรา ๒๕๒ ทั้งขณะ ที่ดำรงตำแหน่งและที่พ้นจากตำแหน่งแล้วด้วย

รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันเป็นรัฐธรรมนูญที่ต้องการปฏิรูปการเมืองของประเทศไทย มีเจตนาณณิให้ ผู้ที่จะดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีความซื่อสัตย์และจริงใจกับประชาชน โปร่งใสและไม่อ่าศัย ตำแหน่งหน้าที่กระทำการโดยทุจริตหรือแสวงหาผลประโยชน์อันมิชอบด้วยกฎหมายและเพื่อตรวจสอบ ว่าขณะดำรงตำแหน่งของนักการเมืองมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติหรือไม่ จึงได้บัญญัติหมวด ๑๐ ว่าด้วย “การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ” และส่วนที่ ๑ ว่าด้วย “การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน” ซึ่งรัฐธรรมนูญบัญญัติในส่วนที่ ๑ ว่าด้วย “การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน” นี้เพียง ๖ มาตรา คือ มาตรา ๒๕๑ ถึงมาตรา ๒๕๖ โดยมาตรา ๒๕๑ โ道ymatra ๒๕๑ กำหนดว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ได้มีบังคับหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช.

มาตรา ๒๕๒ กำหนดเวลาที่ต้องยื่นบัญชี ฯ คือ ขณะเข้ารับตำแหน่ง พ้นจากตำแหน่ง และ พ้นจากตำแหน่งแล้วหนึ่งปี

มาตรา ๒๕๓ กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตรวจสอบความถูกต้องและความมือยุ่งริ ของทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่น

มาตรา ๒๕๔ กำหนดกรณีที่ปรากฏว่าผู้ดำรงตำแหน่งผู้โดยมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ผู้นั้นต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองให้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกตินั้นตกเป็นของแผ่นดิน

มาตรา ๒๕๕ กำหนดให้ผู้มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีฯ ตามมาตรา ๒๕๒ แล้วจงใจไม่ยื่นบัญชีฯ หรือจงใจยื่นบัญชีฯ ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งและห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้ฯ เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง

มาตรา ๒๕๖ กำหนดให้บทบัญญัตามาตรา ๒๕๑ มาตรา ๒๕๒ มาตรา ๒๕๓ วรรคหนึ่ง และวรรคสาม และมาตรา ๒๕๕ วรรคหนึ่ง ให้ใช้บังคับกับเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐด้วย

จะเห็นได้ว่าถ้าเจตนา湿润ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ ต้องการให้ใช้บังคับเฉพาะผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองขณะดำรงตำแหน่งทางการเมืองอยู่เท่านั้นจริงตามที่ผู้ถูกร้องกล่าวอ้าง บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญในส่วนที่ ๑ เรื่อง “การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน” ตั้งแต่มาตรา ๒๕๑ ถึงมาตรา ๒๕๖ ก็จะไม่มีผลใช้บังคับได้ เพราะถ้ามาตรา ๒๕๕ มิได้บังคับผู้ที่พ้นจากตำแหน่งแล้ว ผู้มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีฯ ตามมาตรา ๒๕๑ ทุกคนไม่จำต้องยื่นบัญชีฯ ตามมาตรา ๒๕๒ ที่กำหนดให้ยื่นบัญชีขณะเข้ารับตำแหน่ง และพ้นจากตำแหน่ง หากจะยื่นก็ไม่จำต้องแสดงทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่จริงก็ได้ เพราะเมื่อพ้นจากตำแหน่งแล้วก็เป็นผู้ที่ไม่ถูกบังคับโดยมาตรา ๒๕๕ คือไม่ยื่นบัญชีตามมาตรา ๒๕๒ ก็ไม่ผิดมาตรา ๒๕๕

บทบัญญัติในส่วนที่ ๑ เรื่อง “การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน” นี้มีเจตนา湿润ที่จะตรวจสอบว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้ใช้ตำแหน่งหน้าที่ในขณะดำรงตำแหน่งแสวงหาผลประโยชน์อันมิชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ หากปรากฏว่าผู้โดยมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติในระหว่างดำรงตำแหน่ง ก็ให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการกับผู้นั้นตามมาตรา ๒๕๔ คือ ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อสั่งให้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกตินั้นตกเป็นของแผ่นดิน ดังนั้น ถ้าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีหน้าที่เพียงตามมาตรา ๒๕๒ (๑) คือยื่นบัญชีฯ ขณะเข้ารับตำแหน่งเท่านั้น ไม่จำต้องยื่นบัญชีฯ ตามมาตรา ๒๕๒ (๒) คือเมื่อพ้นจากตำแหน่งได้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็ไม่มีข้อมูลจะตรวจสอบเบริญเทียบได้ว่า ขณะเข้ารับตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่งนักการเมืองผู้นั้นมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นหรือลดลงเท่าใด เพิ่มขึ้นโดยผิดปกติหรือไม่ เมื่อไม่มีข้อมูลเช่นนี้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ก็ไม่สามารถสรุปเรื่องให้อัยการสูงสุดได้ และอัยการสูงสุดก็ไม่สามารถที่จะยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

ตามมาตรา ๒๕๔ ได้ ดังนั้น ถ้ารัฐธรรมนูญมีเจตนาرمณให้ “ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง” มีความหมาย เลพะะผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองขณะดำรงตำแหน่งอยู่เท่านั้น มาตรา ๒๕๔ ก็จะไม่มีโอกาสได้ใช้บังคับ ยิ่งกว่านั้น หากผู้มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีฯ ตามมาตรา ๒๕๑ ไม่ยื่นบัญชีฯ ตามกำหนดเวลา ในมาตรา ๒๕๒ หรือยื่นบัญชีฯ ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ซึ่งเป็นความผิดตามมาตรา ๒๕๕ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตรวจสอบและยื่นคำร้องต่อศาล รัฐธรรมนูญเพื่อให้วินิจฉัยข้อหาให้ผู้มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีฯ พ้นจากตำแหน่งที่ดำรงอยู่และห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองห้าปีนับแต่วันพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๕๕ แทนที่ผู้ดำรงตำแหน่ง จะอ้างเหตุในการไม่ยื่นบัญชีฯ หรือเหตุยื่นบัญชีฯ ที่ไม่ถูกต้อง เพื่อแสดงให้เห็นว่าไม่ได้จงใจไม่ยื่นบัญชีฯ หรือไม่จงใจยื่นบัญชีด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ผู้มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีฯ ดังกล่าว ซึ่งลากອกจากตำแหน่งทางการเมือง ถ้าเปลี่ยนมาตรา ๒๕๕ ตามที่ผู้ถูกร้องอ้างคือมาตรา ดังกล่าวใช้กับผู้พ้นจากตำแหน่งแล้วไม่ได้ ศาลรัฐธรรมนูญก็จะไม่สามารถดำเนินคดีกับผู้ที่ลากອกจากตำแหน่งดังกล่าวได้ ซึ่งเท่ากับว่ามาตรา ๒๕๑ ถึงมาตรา ๒๕๖ นี้ไม่มีผลใช้บังคับได้ เจตนาرمณของรัฐธรรมนูญที่จะตรวจสอบความไม่สุจริตหรือผู้ที่ทำประโยชน์ขณะดำรงตำแหน่งของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามมาตรา ๒๕๔ ก็จะไม่เป็นผลตามเจตนาرمณ ถ้ารัฐธรรมนูญมีเจตนาرمณดังที่ผู้ถูกร้องกล่าวอ้างจริงก็ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องบัญญัติมาตรา ๒๕๑ ถึงมาตรา ๒๕๖ ไว้ในรัฐธรรมนูญ เพราะไม่มีโอกาสใช้บังคับได้เลย

ดังนั้น เมื่อผู้ถูกร้องเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอยู่ในขณะที่รัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ผู้ถูกร้องจึงมีหน้าที่ยื่นบัญชีฯ ต่อผู้ร้องตามมาตรา ๒๕๑ และมาตรา ๒๕๒

ผู้ถูกร้องอ้างว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ มาตรา ๒๕๒ และมาตรา ๒๕๕ ใช้บังคับเฉพาะแก่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเท่านั้น ไม่ใช้บังคับแก่คู่สมรสและบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองด้วย และคำว่า “จงใจ” ตามมาตรา ๒๕๕ ใช้เฉพาะผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเท่านั้นไม่ได้ใช้บังคับกับผู้อื่นด้วยนั้น พิจารณาแล้วเห็นว่าความเข้าใจในส่วนนี้ของผู้ถูกร้องถูกต้อง เพราะรัฐธรรมนูญตั้งแต่มาตรา ๒๕๑ ถึงมาตรา ๒๕๖ เป็นบทบัญญัติที่ใช้บังคับเฉพาะตัวผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเท่านั้น แต่รายละเอียดของบัญชีที่ต้องยื่นนั้น จะต้องประกอบด้วยการแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินทั้งของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตลอดจนของคู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะด้วย การแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของคู่สมรสและบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะนั้น เป็นหน้าที่ที่รัฐธรรมนูญบังคับให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเป็นผู้ต้องยื่นแสดงรายการ ไม่ได้บังคับแก่คู่สมรสและ

บุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะของผู้ดัดรงดำเนินการเมื่องแต่อายุได้ ดังนั้นคำว่า “จงใจ” ไม่ยืนบัญชี ฯ หรือ “จงใจ” ยืนบัญชีด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือ ปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบตามมาตรา ๒๕๕ จึงหมายถึงความ “จงใจ” ของผู้ดัดรงดำเนินการเมื่องเท่านั้น

ตามที่ผู้ถูกร้องอ้างว่าตนไม่ต้องรับผิดจากการจะปกปิดข้อเท็จจริงเกี่ยวกับทรัพย์สิน ของคู่สมรสและบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ เพราะเป็นเหตุเฉพาะตัวของคู่สมรส ไม่ใช่เหตุในลักษณะคดี จึงนำความจะปกปิดของคู่สมรสและบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะมาลงโทษผู้ถูกร้องไม่ได้นั้น

พิจารณาแล้วเห็นว่า บัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน ฯ ที่ผู้ถูกร้องยื่น เป็นการยืนบัญชี ฯ ของผู้ถูกร้องเองอันเนื่องมาจากผู้ถูกร้องมีหน้าที่ต้องยื่น เมื่อผู้ถูกร้องเป็นเจ้าของบัญชี ฯ ได้ลงลายมือชื่อรับรอง ความถูกต้องกำกับไว้ในบัญชีและสำเนาหลักฐานทุกหน้า ย่อมเป็นการยืนยันว่าผู้ถูกร้องรับรองความถูกต้อง ทั้งรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตนเอง คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะตามที่ปรากฏในบัญชี แสดงรายการทรัพย์สิน ฯ ดังกล่าว ผู้ถูกร้องไม่อาจอ้างว่าตนไม่ต้องถูกผูกพันหรือรับผิดชอบต่อความไม่ถูกต้องของเอกสารในบัญชี เพราะความจะปกปิดทรัพย์สินของคู่สมรสและบุตรได้

ผู้ร้องอ้างว่า ผู้ถูกร้องจะยืนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ เพราะ

๑. ผู้ถูกร้องไม่แสดงรายการทรัพย์สิน (เงินฝาก) ของตนเอง และ/หรือคู่สมรสซึ่งอยู่ในชื่อบุคคลอื่น

๒. ผู้ถูกร้องไม่แสดงรายการทรัพย์สิน (ที่ดิน) ของตนเอง โดยทำนิติกรรมทำพรำโอนสิทธิครอบครองไปอยู่ในชื่อของบุคคลอื่น

๓. ผู้ถูกร้องแสดงรายการหนี้สินเท็จ จำนวน ๒๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท

ในประเด็นข้อที่หนึ่ง การที่ผู้ถูกร้องไม่แสดงรายการทรัพย์สิน (เงินฝาก) ของตนเอง และ/หรือคู่สมรสซึ่งอยู่ในชื่อของบุคคลอื่น แยกพิจารณาได้ดังนี้

๑. ไม่แสดงรายการทรัพย์สิน (เงินฝากธนาคาร) ของตนเอง ซึ่งอยู่ในชื่อของบุคคลอื่น คือ

(๑) บัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย ฯ สาขาประดิพัทธ์ ในชื่อของนายพิษณุกร ฯ จำนวน ๒ บัญชี ในการยืนบัญชีครั้งที่ ๔, ๕ และ ๖ คือ

- บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๓๔-๑-๖๖๖๗๗-๓ และ

- บัญชีกระแสรายวัน เลขที่ ๐๓๔-๖-๐๕๒๐๓-๓ (ซึ่งเปิดเพื่อใช้เช็คโดยใช้คู่กับบัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๓๔-๑-๖๖๖๗๗-๓)

ผู้ร้องอ้างว่าผู้ถูกร้องจะปกปิดบัญชีเงินฝากทั้งสองซึ่งอยู่ในชื่อของพิษณุกร ผู้ถูกร้องรับว่า เป็นบัญชีเงินฝากของตนจริง ซึ่งเปิดบัญชีเมื่อวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๔๗ โดยใช้เช็คจำนวน ๒ ฉบับ

จำนวนเงิน ๔๕,๗๕๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่ได้จากการเล่นการพนัน โดยได้ขอหลักฐานที่ใช้ในการเปิดบัญชีจากนายพิษณุกรไปเปิดบัญชีในชื่อของนายพิษณุกร ทั้ง ๒ บัญชี โดยนายพิษณุกรยินยอม และผู้ถูกร้องเป็นผู้ลงนามเบิกถอนเงินและลงชื่อสั่งจ่ายเช็คมาโดยตลอด

พิจารณาแล้ว ผู้ถูกร้องและนายพิษณุกรรับว่าบัญชีเงินฝากชื่อนายพิษณุกรดังกล่าวเป็นบัญชีเงินฝากของผู้ถูกร้องจริง แม้ผู้ถูกร้องจะอ้างว่าหลังจากเปิดบัญชีเมื่อวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๔๑ แล้ว ได้ทำการเบิกถอนระหว่างวันที่ ๕ มกราคม - ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑ รวมเป็นเงินถอนเท่ากับจำนวนเงินฝากแล้ว และไม่ได้ทำการเบิกถอนใดๆ กับบัญชีดังกล่าวอีกเลยทำให้ไม่ทราบยอดเงินคงเหลือที่มีมูลค่าเพียงเล็กน้อย แต่ก็เป็นการแสดงว่า ผู้ถูกร้องรู้อยู่ว่าตนมีทรัพย์สินเป็นบัญชีเงินฝาก ๒ บัญชีนี้ การไม่แสดงรายการในบัญชี ๑ ที่ยื่นต่อผู้ร้องทั้ง ๓ ครั้ง จึงเป็นการจงใจปกปิดข้อเท็จจริงเกี่ยวกับบัญชีเงินฝากดังกล่าว

(๒) บัญชีเงินฝากในชื่อของนายจิรายุ ๑ จำนวน ๒ บัญชี ในการยื่นบัญชีครั้งที่ ๓ คือ

- บัญชีธนาคารไทยพาณิชย์ ๑ สาขาบางนาวงศ์วาน (บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๓๑๕ -

๒ - ๖๒๕๔๕ - ๗)

ผู้ร้องอ้างว่าบัญชีดังกล่าว เปิดบัญชีเมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๔๐ โดยเช็คของผู้ถูกร้องจำนวน ๓๐,๐๘๐,๐๐๐ บาท ซึ่งผู้ถูกร้องชี้แจงว่าบัญชีเงินฝากนี้เป็นของนายจิรายุ แต่นายจิรายุนำเช็คที่ผู้ถูกร้องเล่นการพนันได้จำนวน ๓๐,๐๘๐,๐๐๐ บาท ซึ่งมอบให้ไปดำเนินการเรียกเก็บไปเข้าบัญชีของนายจิรายุ

พิจารณาแล้ว เห็นว่า แม้ชื่อบัญชีจะเป็นชื่อของนายจิรายุ แต่ผู้ถูกร้องและนายจิรายุ ยอมรับว่า เงินฝากในบัญชีตั้งแต่เปิดบัญชีเป็นของผู้ถูกร้อง จึงฟังได้ว่า เงินฝากเป็นของผู้ถูกร้อง

- บัญชีธนาคารกสิกรไทย ๑ สาขาถนนสุขุมวิท ๑ บางกะปิ (บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๗๗ - ๒ - ๕๗๑๕๑- ๙) ในการยื่นบัญชีครั้งที่ ๔, ๕ และ ๖

จากการร้องและคำรับของผู้ถูกร้อง ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า มีการเปิดบัญชีโดยเช็คของผู้ถูกร้อง จำนวน ๑๑,๓๕๐,๐๐๐ บาท โดยพันตำรวจโท ปกรณ์ เสริมสุวรรณ เป็นผู้สั่งจ่ายเปิดบัญชี วันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๔๐ วันเดียวกับที่เช็คลงวันที่ แต่ผู้ถูกร้องอ้างว่า เมื่อเรียกเก็บเงินตามเช็คในวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๔๐ แล้ว ก็ให้นายจิรายุ ดำเนินการโอนใช้หนี้เจ้าหนี้ของผู้ถูกร้อง คือ นายภานุวัฒน์ ตั้งสกุลสถาพร และนายวิทยา เทียนทอง คงเหลือ ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท นายจิรายุได้นำคืนผู้ถูกร้องทั้งหมดในวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๔๐ นั้น เงินในบัญชีเงินฝากนี้ หลังจากวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๔๐ จึงเป็นของนายจิรายุ ยอดเงินคงเหลือในบัญชีนี้ในวันยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน ๑ ครั้งที่ ๔, ๕ และ ๖ จึงเป็นเงินของนายจิรายุ

พิจารณาแล้ว เห็นว่าการเปิดบัญชีเงินฝาก แม้จะดำเนินการโดยนายจิรายุ แต่ก็เปิดบัญชีด้วย เช็คของผู้ถูกร้อง การที่ผู้ถูกร้องให้นายจิรายุเปิดบัญชีโดยเช็คของผู้ถูกร้อง ย่อมแสดงว่าผู้ถูกร้องตั้งใจ ปกปิดเงินและบัญชีดังกล่าวซึ่งโดยความเป็นจริงแล้ว เป็นของผู้ถูกร้องแต่ใช้ชื่อนายจิรายุเปิดบัญชี การไม่แสดงรายการบัญชีเงินฝากดังกล่าวในการยื่นบัญชีต่อผู้ร้องครั้งที่ ๔, ๕ และ ๖ จึงเป็นการจะไปปิดข้อเท็จจริงเกี่ยวกับบัญชีเงินฝากดังกล่าว

๒. ไม่แสดงรายการทรัพย์สิน (เงินฝากธนาคาร) ของคู่สมรส ที่อยู่ในชื่อของบุคคลอื่น

(๑) บัญชีเงินฝากในชื่อของนายพิษณุกร รวม ๒ บัญชี ในการยื่นบัญชีครั้งที่ ๑, ๒ และ ๓ ดังนี้

- บัญชีเงินฝากประจำธนาคารกรุงไทย ๑ สาขาสี่แยกสะพานกรุงชน เลขที่ ๐๓๗-๒-๐๒๕๑๖-๑ ยอดเงิน ณ วันที่ยื่นบัญชีทั้ง ๓ ครั้ง คือ ๑๔,๐๐๓,๕๘๓.๘๒ บาท และ

- บัญชีเงินฝากประจำธนาคารไทยพาณิชย์ ๑ สาขางวนสตีรินชร เลขที่ ๑๔๒-๑-๐๑๒๕๓-๕ ยอดเงิน ณ วันที่ยื่นบัญชีทั้ง ๓ ครั้ง คือ ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๒) บัตรเงินฝากธนาคารทหารไทย ๑ ในชื่อของเรือตรีหภูมิ พัชรากรณ์ ๑ ในการยื่นบัญชี ครั้งที่ ๔, ๕ รวม ๒ ฉบับ ฝากเมื่อ ๔ กันยายน ๒๕๔๑ ครบกำหนด ๔ ธันวาคม ๒๕๔๑ ดังนี้

- บัตรเงินฝาก เลขที่ PYO.A. ๓๖๒/๑๓๑๑ จำนวน ๖,๖๐๐,๐๐๐ บาท
- บัตรเงินฝาก เลขที่ PYO.A. ๓๖๓/๑๘๑๖ จำนวน ๑๗,๑๐๐,๐๐๐ บาท

(๓) บัตรเงินฝากธนาคารทหารไทย ๑ ในชื่อของนางสุนทรี ๑ ในการยื่นบัญชีครั้งที่ ๔ และ ๕ รวม ๒ ฉบับ ฝากเมื่อ ๔ กันยายน ๒๕๔๑ ครบกำหนด ๔ ธันวาคม ๒๕๔๑ ดังนี้

- บัตรเงินฝาก เลขที่ PYO.A. ๓๖๐/๑๖๐๖ จำนวน ๕,๕๐๐,๐๐๐ บาท
- บัตรเงินฝาก เลขที่ PYO.A. ๓๖๑/๑๔๔๑ จำนวน ๑๐,๕๐๐,๐๐๐ บาท

ผู้ถูกร้องอ้างว่า ไม่เคยทราบถึงบัญชีเงินฝากและบัตรเงินฝากข้างต้นนี้ เพราะนางสุรกัญญา แอบเก็บสะสมไว้ และไม่ได้แสดงไว้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน ๑ ของผู้ถูกร้องที่ยื่นต่อผู้ร้อง ผู้ถูกร้องทราบถึงรายการทรัพย์สินที่นางสุรกัญญาแอบเก็บสะสมไว้ ก็ต่อเมื่อผู้ถูกร้องได้รับแจ้งข้อกล่าวหาจากคณะกรรมการไต่สวนฯ จึงได้ให้นางสุรกัญญาจัดทำคำชี้แจงต่อคณะกรรมการไต่สวนฯ โดยนางสุรกัญญารับว่าเป็นทรัพย์สินของนางสุรกัญญาและจะไปปิดไม่ให้ผู้ถูกร้องทราบ เนื่องจากนางสุรกัญญา มีเหตุส่วนตัวในเรื่องการครอบเรือนกับผู้ถูกร้อง ผู้ถูกร้องไม่เคยทราบถึงความมีอยู่ของทรัพย์สินในส่วนนี้ ผู้ถูกร้องจึงไม่ได้แจ้งไปปิดทรัพย์สินดังกล่าว

พิจารณาแล้ว เห็นว่า ผู้ถูกร้องและนางสุรกัญญา เป็นสามีภรรยาที่ถูกต้องตามกฎหมาย พักอาศัยอยู่บ้านเดียวกัน โดยเฉพาะนางสุรกัญญาเมื่อสมรสกับผู้ถูกร้องได้ลาออกจากราชการ และไม่ได้

ประกอบอาชีพได้ ดังนั้น ผู้ถูกร้องจึงต้องมีหน้าที่อุปการะเดี้ยงดูนางสูรกัญญาดังจะเห็นได้จากการของนางสูรกัญญาเองว่า เมื่อไปเล่นกาลีโนที่ต่างประเทศ ถ้าผู้ถูกร้องเล่นได้ก็จะแบ่งส่วนแบ่งให้ การที่นางสูรกัญญาได้รับส่วนแบ่งแต่ละครั้งก็ต้องเป็นจำนวนที่ผู้ถูกร้องแบ่งให้ ผู้ถูกร้องย่อมทราบว่า นางสูรกัญญามีทรัพย์สินเป็นจำนวนเท่าใดโดยประมาณ การที่นางสูรกัญญาอ้างว่าปกปิดทรัพย์สินของตนจากผู้ถูกร้องทั้งบัญชีเงินฝากในชื่อนายพิษณุกร และบัตรเงินฝากในชื่อเรือตรีหลุยส์ พัชราภรณ์ และนางสุนทรี เป็นเงินจำนวนถึง ๕๐ กว่าล้านบาท ย่อมเป็นไปไม่ได้ที่ผู้ถูกร้องจะไม่ทราบถึงเงินจำนวนดังกล่าว ถึงแม้ในการจัดทำบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินฯ ที่ยื่นต่อผู้ร้อง ผู้ถูกร้องจะมอบให้นางสูรกัญญา เป็นผู้จัดทำ แต่ผู้ถูกร้องในฐานะผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีต่อผู้ร้องก็ยอมจะต้องตรวจสอบดูก่อนที่จะลงนามรับรองเอกสารทุกแผ่น การที่ผู้ถูกร้องลงนามรับรองความถูกต้องทั้งที่ไม่ได้แสดงรายการทรัพย์สินในชื่อของคู่สมรส ซึ่งฟังได้ว่าผู้ถูกร้องทราบถึงความมือญจริงของทรัพย์สินของคู่สมรสดังกล่าว จึงเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินฯ ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕

ข้อที่สอง กรณีที่ผู้ถูกร้องไม่แสดงรายการทรัพย์สิน (ที่ดิน) ของตนเอง โดยท่านิดิกรรມ อำเภอโฉนดทิศครอบครองไปอยู่ในชื่อของบุคคลอื่น

ผู้ร้อง อ้างว่า ผู้ถูกร้องซึ่งที่ดินที่ดำเนินออนไลนปอแดง อำเภอพาขัว (ภูกระดึง) จังหวัดเลย จำนวน ๓๕ แปลง เนื้อที่ ๘๕๔ ไร่ ๑ งาน ๓๗ ตารางวา โดยได้เคยแสดงรายการไว้ในบัญชีที่ยื่นต่อผู้ร้องครั้งที่ ๑ ถึงครั้งที่ ๕ แต่เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๔๗ ผู้ถูกร้องอ้างว่าโอนทางทะเบียนเพื่อใช้หนี้นายกิติที่เกย์กุเงินตั้งแต่ปี ๒๕๓๕ แล้ว จึงไม่ได้แสดงรายการไว้ในการยื่นบัญชีครั้งที่ ๖, ๗ และ ๘ ผู้ร้องเห็นว่า การโอนทางทะเบียนนั้น เป็นนิติกรรมอำเภอเพื่อไม่ให้ผู้อื่นรู้ว่าผู้ถูกร้องยังเป็นเจ้าของที่ดินดังกล่าวอยู่ ทั้งนี้ ผู้ร้องเห็นว่า ผู้ถูกร้องไม่ได้กู้เงินนายกิติจริง เพราะไม่มีการแสดงรายการหนี้สินดังกล่าวไว้ในบัญชีที่ยื่นต่อผู้ร้อง

ผู้ถูกร้องชี้แจงและนำพยานบุคคลมาสืบหาลายปากเพื่อยืนยันว่า เป็นหนี้นายกิติจริงและเป็นการโอนใช้หนี้ ซึ่งหนี้ดังกล่าวมิได้ทำหลักฐานเป็นหนังสือไว้ เป็นการตกลงกันด้วยวาจาโดยถือว่าเป็นหนี้สัจจะ และผู้ถูกร้องไม่มีเงินสดจะชำระหนี้คืน จึงตกลงกันโอนที่ดินดังกล่าวให้ใช้หนี้และหักจากโอนทางทะเบียนแล้ว นายกิติได้ใช้ประโยชน์ในที่ดินดังกล่าวโดยให้ผู้อื่นเช่า

พิจารณาแล้วเห็นว่า ที่ดิน ๓๕ แปลง ดังกล่าว เดิมมีชื่อผู้ถูกร้องเป็นเจ้าของปรากฏตามหลักฐานเอกสารสิทธิ์ และผู้ถูกร้องได้แสดงเป็นรายการทรัพย์สินไว้ในการยื่นบัญชีต่อผู้ถูกร้องครั้งที่ ๑ ถึงครั้งที่ ๕ ต่อมากล่าวอ้างว่าขายให้แก่นายกิติในเดือนมิถุนายน ๒๕๔๗ และปรากฏหลักฐานทาง

ทະเบียนว่ามีการโอนสิทธิครอบครองเป็นชื่อของนายกิตติจริง การที่ผู้ถูกร้องไม่ได้แสดงรายการที่ดินทั้ง ๓๕ แปลง ในการยื่นบัญชีครั้งที่ ๖, ๗ และ ๘ เมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๒, ๖ ตุลาคม ๒๕๔๓ และ ๒ ตุลาคม ๒๕๔๔ นั้นเป็นไปตามหลักฐานทางทะเบียน เมื่อผู้ร้องกล่าวอ้างลายๆ ว่าไม่มีการโอนสิทธิครอบครองกันจริงโดยไม่มีพยานหลักฐานใดๆ มาพิสูจน์ว่ามิได้มีการโอนสิทธิครอบครองกันจริง จึงฟังไม่ได้ว่าบัญชีที่ ๑ ครั้งที่ ๖, ๗ และ ๘ ที่ดิน ๓๕ แปลง ดังกล่าวยังเป็นของผู้ถูกร้อง คงจึงยังไม่พอฟังว่าผู้ถูกร้องจะปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ

ข้อที่สาม การที่ผู้ถูกร้องแสดงรายการหนี้สินเท็จ จำนวน ๒๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท

ผู้ร้อง อ้างว่า สัญญาภัยมิเงินระบุว่าผู้ถูกร้อง กับนายระวี ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ จำนวน ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท และระหว่างผู้ถูกร้องกับนายไฟจิตร ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ จำนวน ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นหนี้เท็จ เพราะผู้ให้ภัยมิทั้งสองราย ไม่ได้จ่ายเงินจำนวนดังกล่าวให้ผู้ถูกร้องจริง

ผู้ถูกร้องอ้างว่า ผู้ถูกร้องเข้าใจว่าตนเองเป็นหนี้ตามสัญญาภัยมิเงินดังกล่าวทั้งสองฉบับ เพราะผู้ถูกร้องได้ให้นางสุรกัญญาไปภัยเงินจำนวน ๒๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อใช้หนี้ให้แก่พันตำรวจโท ปกรณ์ ซึ่งนางสุรกัญญาได้ให้ผู้ถูกร้องลงนามในหนังสือมอบอำนาจให้นางสุรกัญญาไปดำเนินการภัยเงิน เมื่อนางสุรกัญญานำสัญญาภัยดังกล่าวพร้อมหลักฐานการโอนเงินไปชำระแก่พันตำรวจโท ปกรณ์ มาให้ดูโดยอ้างว่านำเงินส่วนตัวของนางสุรกัญญา ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท ชำระให้ด้วย ผู้ถูกร้องจึงเชื่อว่าเป็นหนี้ตามสัญญาภัยจริง เพียงทราบในภายหลังว่า ความจริงแล้วเงิน ๒๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่ชำระหนี้นั้น เป็นของนางสุรกัญญาที่แอบเก็บสะสมไว้ไม่ให้ผู้ถูกร้องทราบแล้วแก้ลังทำหลักฐานสัญญาภัยมิเงินสองฉบับ เพื่อให้ผู้ถูกร้องต้องชำระเงินคืนแก่นางสุรกัญญา

พิจารณาแล้ว เห็นว่า การที่ผู้ถูกร้องอ้างว่านางสุรกัญญา เป็นผู้ทำหลักฐานสัญญาภัยมิเงิน เป็นเท็จแล้วแสดงไว้ในบัญชีที่ยื่นต่อผู้ร้อง ครั้งที่ ๑ ถึงครั้งที่ ๓ โดยผู้ถูกร้องเข้าใจว่าเป็นหนี้จริง ผู้ถูกร้องไม่ได้รู้เห็นและไม่ได้จงใจแสดงหลักฐานการภัยเงินที่เป็นเท็จต่อผู้ร้องนั้น เป็นการอ้างที่ไม่มีเหตุผล เพราะผู้ถูกร้องและนางสุรกัญญาเป็นสามีภรรยา กันโดยชอบด้วยกฎหมาย อาศัยอยู่บ้านหลังเดียวกัน และผู้ถูกร้องก็มีหน้าที่อุปการะเลี้ยงดู และให้รายได้ทางสุรกัญญาซึ่งไม่ได้ประกอบอาชีพใดแล้ว ผู้ถูกร้องย่อมต้องรู้ถึงทรัพย์สินที่นางสุรกัญญามีอยู่ จึงฟังได้ว่า ผู้ถูกร้องย่อมรู้ว่าตนไม่ได้เป็นหนี้ดังกล่าวจริง โดยผู้ถูกร้องก็รับว่าไม่ได้รับเงินตามสัญญาภัยมิเงินดังกล่าว จึงเป็นการจงใจแสดงรายการสัญญาภัยมิเงิน จำนวน ๒๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท อันเป็นเท็จ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕

เมื่อพิจารณาแล้วว่า ผู้ถูกร้องจะใช้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินอันเป็นเท็จ หรือปักปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ จึงมีประเด็นพิจารณาต่อไปว่า ผู้ถูกร้องถูกต้องห้ามมิให้ดำเนินการตามที่ได้กำหนดไว้ในมาตรา ๒๕๔ นั้นบังตั้งแต่วันใด

เห็นว่า ผู้ถูกร้องพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองไปแล้วทุกๆ ตำแหน่ง ก่อนที่ศาลรัฐธรรมนูญจะวินิจฉัยขัดว่าผู้ถูกร้องจะใช้ยื่นบัญชีฯ ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปักปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมูลเหตุที่ผู้ร้องนำมา�ื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญให้วินิจฉัยขัดกรณีของผู้ถูกร้องก่อนออกจากผู้ถูกร้องจะใช้ยื่นบัญชีฯ ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปักปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบในการยื่นบัญชีฯ ตั้งแต่การยื่นบัญชีครั้งที่ ๑ กรณีเข้ารับตำแหน่งสมาชิกสภาพผู้แทนราษฎรเป็นต้นมา และเป็นการจงใจต่อเนื่องมาจนถึงการยื่นบัญชีครั้งที่ ๙ ซึ่งเป็นการยื่นกรณีพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาพผู้แทนราษฎรครบ ๑ ปี ดังนั้น เมื่อผู้ถูกร้องพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาพผู้แทนราษฎร (อันเป็นตำแหน่งแรกที่เป็นมูลเหตุในคำร้องของผู้ร้องที่ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญข้าดตามมาตรา ๒๕๔) ในวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๔๗ ก่อนศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยขัด จึงไม่ต้องสั่งให้ผู้ถูกร้องพ้นจากตำแหน่งอีก และการห้ามมิให้ผู้ถูกร้องดำเนินการตามที่ได้กำหนดไว้ในมาตรา ๒๕๔ และต้องห้ามมิให้ดำเนินการเมืองได้ฯ เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง คือนับตั้งแต่วันที่ ๖ กันยายน ๒๕๔๗

นายสุวิทย์ ชีรพงษ์

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ